

SKLEPI 7. SKUPŠČINE ZBDS V RADENCIH

Na posvetovanju ZBDS v Radencih 9.-10. novembra 1989 so bili sprejeti naslednji sklepi:

1. ZBDS je desetletja usmerjala razvoj bibliotekarstva v Sloveniji. Ker je za uspešno delo knjižnic poglobljeno strokovno delo v društvih izredno pomembno, je treba vedno znova spreminjati metode dela in iskati najboljše možnosti. Težišče delovanja je treba prenesti na sekcije, ki se morajo kadrovsko okrepiti. Sekcije bi lahko delovale kot okrogle mize, na katerih bi razpravljali o pripravljenih elaboratih ali referatih. Širši krog strokovnjakov bi omogočal strokovno preverjanje in ocenjevanje novega znanja. Tako zastavljeno delo sekcij bi bilo mogoče organizirati, če bi se povezovalo s permanentnim izobraževanjem. Knjižnice so dolžne skrbeti za permanentno izboljševanje svojih delavcev in v ta namen namenjati tudi določena sredstva. Sekcije se morajo sestajati večkrat letno. Svoje ugotovitve in predloge bi prikazale na posvetovanju ZBDS, ki bi se organiziralo vsako drugo leto. Strokovno ali celo raziskovalno delo je treba ločiti z motivacijskim delom. Za uveljavljanje strokovnih spoznanj je potrebno v društvo pritegniti večje število mladih bibliotekarjev. Posebej pa se je treba posvetiti tistim bibliotekarjem, ki delajo samo v šolskih ali specialnih knjižnicah in imajo zaradi strokovne izolacije in nerazumevanja okolja posebne probleme.
2. Strokovni svet, ki ga je v knjižničarstvo uvedel Zakon o knjižničarstvu leta 1982, mora postati in ostati soodlojučoči dejavnik slovenskega knjižničarstva. Organiziran mora biti tako, da bodo v njem knjižničarski delavci uveljavljali svoje predloge in razvijali knjižnice v skladu z razvojem v svetu.
3. Narodni in univerzitetni knjižnici je treba omogočiti, da začne razvojni oddelek z matično službo v celoti opravljati svoje delo. Nastaviti je treba strokovno službo za šolske in splošnoizobraževalne knjižnice.
4. Knjižnični informacijski sistem Slovenije je v skladu z Zakonom o knjižničarstvu zasnovan kot sistem, v katerem so knjižnice funkcionalno in strukturalno povezane v medsebojno odvisno in kooperativno mrežo. Podlaga za učinkovito delovanje sistema pa je knjižničarskim standardom prilagojena računalniška infrastruktura. Čimprej je treba ugotoviti, kateri računalniški programi, ki jih nekatere splošnoizobraževalne knjižnice že uporabljajo, omogočajo racionalno in ekono-

mično računalniško podprtost vsega poslovanja, od akcesijskih poslov do izposoje. Treba pa je sprejeti določilo, po katerem bo pogoj za matičnost neke splošnoizobraževalne knjižnice njena računalniška povezava v vzajemnem katalogu in v sistemu ATLASS.

5. Naloga splošnoizobraževalnih knjižnic je, da svoje delovanje razširijo tudi na posebne vrste uporabnikov, na slepe in ostale telesno ali kako drugače prizadete. Ena od velikih splošnoizobraževalnih knjižnic (npr. Knjižnica Otona Župančiča v Ljubljani) bi morala organizirati študijski center, ki bi imel na voljo tudi sodobno tehnologijo, pesebej prirejeno za prizadete. V Sloveniji bi morali tudi ti uporabniki dobiti možnost, da pridejo do znanstvene literature in da lahko za ključujejo študije na najvišjih ravneh.

6. Poskrbeti je treba, da bodo čimprej sprejeti in uveljavljeni standardi za šolske knjižnice, s pomočjo katerih bodo šolske knjižnice uvrščene v obvezni izobraževalni program.

7. Izobraževanje profesionalnih knjižničarjev je pogoj za uspešno delovanje knjižnic. Zato bi morala društva bibliotekarjev in knjižnice kontinuirano podpirati uveljavljanje in razvoj bibliotekarskega visokošolskega študija, zlasti pri nadaljnjem posodabljanju študijskih programov in pri kadrovskem dopolnjevanju oddelka za bibliotekarstvo na Filozofski fakulteti za vse oblike izobraževalnega in raziskovalnega dela.

8. Osrednja tema letošnjega posvetovanja je bila "Knjižnica in javnost". Avtorji referatov so sistematično obdelali pomen in oblikovanje identitete ter marketinga v knjižnicah. Predstavili so nova in izredno koristna spoznanja, ki jih je treba začeti praktično izvajati v knjižnicah. V vseh predavanjih in razpravah pa je bila prisotna tudi temeljna misel, da je treba določneje opredeljevati dejavnost vsake posamezne knjižnice in le-to kontinuirano in z najprimernejšimi metodami predstavljati javnosti.

9. Ker opravljajo knjižnice dejavnost posebnega družbenega pomena, je potrebno izdelati etični kodeks knjižničarjev, ki bo določal pravila za ravnanje in delovanje knjižničarjev v skladu z etičnimi načeli v stroki in družbi.

Radenci, 10.11.1989